

21 Desember 2021 - Lesing 17 - Die verskuilde “donkie/esel” simboliek vir die Dogter van Sion in Elohim se Woord

Tweede opdrag en Gelofte op die suidelike hang van die Magaliesberg:

Hierna het ons vertrek na ‘n ander poort in die Magaliesberg-reeks, in die omgewing van Bergsig. Na vele raadpleging is ‘n klipkoppie, tweederdes teen die berg op, aangewys en die moeite het begin.

Elkeen se klip van die Steenkampsberge in Lydenburg, moes vir stapeling teen die berg opgedra word. Hennie het steeds herstel van sy knie-beserings in Junie 2008 en Dirk was slegs mobiel in sy rolstoel. Die manne het met toue en spanwerk die rolstoel bo gekry, waarna almal begin bou het aan die klipstapel. Die onderste lae van die stapel was met klippe van dieselfde berg gepak, wat die volk voorstel. Die boonste lae was die twaalf Lydenburg-klippe en die heel boonste klip moes die Melgisédek klip wees wat die Melgisédek-orde voorgestel het. Let wel dat die Steenkampsberge waar die klippe gekry is, die hoogste teerpad in Transvaal is, wat simbolies is van die hoogste orde, naamlik die Melgisédek-orde.

Hierna moes ‘n sekere oranje-rooi blom vanaf die vorige terrein bo-op geplaas word. Kobie het opdrag gekry om ‘n stuk houtskool, ‘n mispel-tak met groen vrugte aan, asook ‘n kruie-tak daarop te plaas. Simbolies het dit voorgestel dat die volk uit die as sou opstaan en vrugte sou dra wat welriekend vir JaHshua sou wees.

Daarna het JaHshua ‘n direkte seën verbaal aan deur Francois gedikteer wat as volg gelui het:

“My kinders nou wil Ek julle eers seën. Ek seën julle as My Migdol, want julle is My skape se toring. Dit is die toring as simboliek, wat julle gepak het ter bevryding van My volk, maar die ware is in die Gees en hierin sal julle leef vir ewig. Gaan en kroon My skepping. Dit is al, pak die klippe.”

Ons het daarna die twaalf klippe van die Steenkampsberge bo-op die stapel gepak, met die Melgisédek-klip heel bo. Dirk het uit die silwer Boek van Herinnering ‘n voorlesing gedoen uit **1 Petrus 2:1-10**, oor die bou van die geestelike huis soos per Lesing 12.

Francois moes die Gelofte lees en sodoende het ons dit weer afgelê met oop regterhande in die lug. Pieter het op hierdie oomblik ‘n beeld gesien van ‘n afgestorwe Boer wat uit ‘n graf opstaan. Die Boer was eers net ‘n geraamte, maar soos wat hy aangestap gekom het, het hy vlees om sy gebeente gekry. Daarna was hy bekleed met die tipiese Boere-drag van ouds, asook ‘n baard en hoed. Hierdie het duidelik getoon dat JaHshua die verlossing van die Boerevolk uit die geestelike dood bewerk.

Johannes het die stapel gesalf met olyfolie. Tydens gebed het JaHshua weer aan Pieter die hart in die gees gewys waarvoor daar weer olie uitgegiet is en nog twee

kwarte in goud verander het. Hierdie keer is sewe ramshorings in al vier windrigtings geblaas.

Die laaste gebed moes deur elk van die drie vroue gedoen word wat ‘n binnekring om die stapel (JaHshua) gevorm het. Die agt mans het as getuies die buitenste kring om hulle gevorm.

Laaste opdrag en Gelofte te Kerkplein:

Die finale poort was Kerkplein in Pretoria. Dit is bereik so ongeveer 08h00 die oggend. Voordat die Plein ingery is, is alle venters toegemaak per opdrag van JaHshua, daarna is geopen met gebed.

Met lofsange onder begeleiding van kitare is sewe maal om die Kerkplein gery vanaf die Noordelike ingang. Die “Oorwinningslied”, “As die Magtige van Jakob”, sowel as “My Koning JaHshua” en “Deur JaHshua sal ons triomfeer” was van die liedere wat ons gesing het. Tydens die opdrag is gemerk dat daar net heraldiese wapens op die suidelike beton ingangspoorte was en JaHshua het bevestig dat ons daar moes ingaan ná die sewende keer wat ons om die Plein gery het. Die heraldiese wapens was bekroon met ‘n kasteel aan die linkerpilaar en ‘n leeu aan die regterpilaar.

Daarna het ons Kerkplein betree, waarna daar gesoek is na die woorde: **“Eendragt maakt Magt”**, aangesien JaHshua opdrag gegee het dat hierdie woorde herdoop moet word na **“Eendrag in JaHshua maak Mag”**. Dit is aan die Noordelike sy van die middelste vierkant gevind, aan die voorkant van die Paul Kruger-standbeeld. Dit was egter nie ‘n aparte steen nie, maar klein onder die Transvaalse wapen in ‘n graniet-blok wat in die plaveisel ingelê is, gegraveer.

Hier is die Gelofte vir die laaste maal afgelê, met ons regterhande in die lug. Daar is gebed en JaHshua het die hart weer aan Pieter gewys wat volkome goud geword het, nadat dit ‘n laaste maal gesalf was. Johannes het olie oor die kromming van die leuse **“Eendragt maakt Magt”** gegiet en daarna die leuse met sy vinger gesalf, waar hy sê dit gevoel het asof JaHshua sy vinger deur die olie oor die kromming van die leuse getrek het. Op die laaste woord het JaHshua hom gevul met groot krag, volgens sy belewenis.

Terwyl dit gebeur het, moes ons almal ons hande op die steen plaas en die woorde **“Eendrag in JaHshua maak Mag”** uitspreek. ‘n Bossie blomme van die Magaliesberge is op die gesalfde woorde geplaas, soos deur JaHshua opgedra. Hierna is teruggekeer na die voertuig.

JaHshua as twaalfde persoon teenwoordig:

Vreugde het ons harte gevul, omdat alles so rustig en suksesvol verloop het. In die voertuig, toe almal hul sitplekke ingeneem het, het ons almal gelyktydig ‘n

voetganger langs die bussie opgemerk. Hy was ten volle geklee in swart – 'n swart langbroek, swart skoene en 'n moulose swart hempie. Die treffendste was egter sy ruie bruin baard, vrolikheid van hart en die selfversekerde houding waarmee hy geloop het.

Hy het donkerbruin hare en effens ligter baard gehad met helderblou oë. Die baard was egter volrond aan alle kante, sodat die mond glad nie sigbaar was nie. Hy was skraal, ongeveer ses voet lank met 'n uitdagende, vrolike stap, soos 'n trotse leeu-mannetjie. Met sy eerste treë verby die bussie het hy reguit na ons gekyk en met glimlaggende oë gesalueer. Soos wat hy aangeloop het, het hy slegs na ons gekyk, al was dit gevaarlik terwyl hy sonder inspanning deur die verkeer gestap het.

Die volgende dag het JaHshua aan elkeen van ons wat gevra het, bevestig dat hierdie persoon Hy Self in lewende lywe was wat ons gegroet en met **“Welgedaan!”** gesalueer het – werklik die Leeu van Judah wat langs ons sy geloop en ons daade betrag het,

presies soos in die Geloofte-diktaat en ons daaglikse seën! Hy het ook beaam dat niemand buiten ons Hom kon sien nie, daarom het dit ons aandag getrek, want selfs nie eers die swartes in verbygaande minibusse het 'n oog verroer met sy verbygang nie. Dit het “so vinnig gebeur” dat niemand geleentheid gehad het om in sy hart vrae te vra of te reageer nie.

Na hierdie insident is aan JaHshua gevra wat almal verder te doen staan. JaHshua het geantwoord dat almal moes terugkeer na die Herberg, na Sy Huis toe, waar Hy verder met almal sou wees. Met ons vertrek vanaf die plein het ons die loflied **“Dankie, dankie Jahweh”** gesing.

'n Laaste getuienis is deur Paul gelewer. Hy het beleef dat vele drome gedurende die afgelope jaar presies afgespeel het tydens hierdie opdrag. Agt plekke was volkome aan hom bekend uit sy drome, aangesien die plekke leidrade was wat op daardie oomblik vir hom die opdrag duidelik gemaak het, soos vooraf bepaal deur die Meester self.

